

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXII. Quae Hippolyti opera ad nos pervenerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ALEXANDER.

Πρόκλον τῆς κτ' Φρύγας αἰρέσεως ὑπερμα-
χῶντα κεκηνημένον ἐν ᾧ τῆν δι' ἐναντίας τὴν
ἀπὸ τοῦ συντάτην κωνσταντίνου γραφὰς ἀπεπέ-
ταιαν τε καὶ τὸ μανέπιστομίζων, τῆν τῆ ἐρεῖ
Ἀποστόλου δεκατεσσάρων μόνων ἐπιστολῶν μνη-
μονεύει, τὴν πρὸς Ἑβραίους μὴ συναριθμη-
σασταὶς λοιπαῖς. ἐπεὶ καὶ εἰς δευτέρω τῶν Ῥω-
μαίων πῶν, ἔνομιζέται ἔξ Ἀποστόλου τυλ-
χάνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ.

Ὅσοι κτ' τῆς ἐπίσκοποι ἐκ τῶν ἐκείνων.

Ἀλλὰ γὰρ Ἀλιωνῖνον ἔτη βασιλεύσαντα
ἐπὶ τῆς μῆνας ἑξ, Μακεδόνων διαδέχε-
ται τὴν ἐπὶ ἐνιαυτὸν διαχρονίαν, αὐθις
ἐπὶ τῶν Ἀντωνίνων τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν
ἀπαλαμβάνει ἔκ τῶν πρώτων ἐτῶν, ὁ Ῥω-
μαίων ἐπίσκοπος Ζεφυρίνος μεταλλάττει τὸν
βίον, ὅλοις ὀκτακαίδεκα διακαλαχῶν ἔτεσι
τὴν λειψυρίαν. μεθ' ὃν Κάλλιτος τὴν ἐπίσκο-
πὴν ἐχειρέσει καὶ ἑπίσκοπος ἐπὶ πέντε, Οὐρ-
βανὸν τὴν ἐκκλησίαν καταλείπει. Ἀυτοκράτωρ
Ἀλέξανδρος ἐπὶ τέτοις διαδέχεται τὴν Ῥω-
μαίων δόξαν, ἐπὶ τέτταρον μόνους ἔτεσιν Ἀν-
τωνίνου διαχρονίαν. ἐν τέτταρον κτ' ἐπὶ τῆς Ἀντιο-
χείου ἐκκλησίας Ἀσκληπιάδην Φιλήτος δια-
δέχεται. ἔξ ἑαυτοκράτορος μήτηρ Μαμαία
τένομα. γυνὴ θεοσεβέστατη εἰ καὶ περὶ ἄλλῃ
γεγονυῖα καὶ εὐλαβῆς τὸν πρόπον, τῆς Ὀριγέ-
νης παλαιῆς ἐβουβήρης φήμης. ὡς καὶ μετὰ
τῶν αὐτῆς ἐλθεῖν ἀκούων, ἀπὸ πολλῶν ποιῆται
ἔξ ἀνδρῶν θεῶν ἀξιοθῆναι, καὶ τῆς ὑπὸ πάντων
θαυμαζομένης περὶ τὰ θεῶν συνήσεως αὐτῆς
περὶ ἁπλῶν λαθεῖν. ἐπὶ Ἀνποχείας δὴ τὰ διατερί-
εσσα, μὴ ἑραβωλικῆς δορυφορίας αὐτὸν ἀνα-
καλεῖται. παρ' ἧς χρόνον διατερίεσας, πλείστα
τέσσα εἰς τὴν τῆς Κυρίας δόξαν καὶ τῆς τῆς θεῶν
διδασκαλίας δρεῖθῆς ἐπὶ δεξιά μέρει, ἐπὶ
τὰς συνήσεις ἐσπυδὲ διατερίεσας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ.

Ὅσοι κτ' ἱππολύτου εἰς ἡμᾶς ἔλθον.

Τότε δὴ τὰ καὶ ἱππολύτου συντάτην,
μὴ πλείστον ἄλλων ὑπομνημάτων, καὶ
τὸ ἀπὸ τῆς Πάσχα πεποίηται σύγγραμμα ἐν
ᾧ τῶν χρόνων ἀναγραφὴν ἐκ τῶν μέρων, καὶ πᾶσα
καθόνα ἐκκαίδεκαετηρίδων περὶ τῆς πάσχα

A phrygarum hæresis propugnatoem. In
qua ille dum adversariorum in compo-
nendis novis Scripturis temeritatem &
audaciam suggillat, tredecim solum di-
vini Apostoli commemorat epistolas:
eam quæ ad Hebræos inscripta est, cum
reliquis non adnumerans. Sanè hæc epi-
stola etiamnum à quibusdam Romanis
Apostoli esse non creditur.

CAPUT XXI.

Quinam eo tempore Episcopi claruerunt.

Ceterum Antonino cum per annos ^{Huc refer}
septem sexque admodum menses ^{Niceph.}
imperavisset, successit Macrinus. Qui ^{c. 26. l. 5.}
cum usque ad anni unius spatium vitam
simul atque Imperium protraxisset, a-
lius denuò Antoninus principatum Ro-
manum accepit. Hujus primo Imperii
anno Zephyrinus Romanæ urbis Epi-
scopus abiit à vita, cum per annos octo-
decim sacerdotium obtinisset. Post
quem Callistus episcopatum suscepit:
qui cum quinquennio superstes vixisset,
Urbano ecclesiam regendam dere-
liquit. Alexander posthæc Romanum
Imperium cepit, cum antoninus
quadrimum duntaxat regnavisset.
Quo quidem tempore apud Antio-
chiam mortuo Asclepiade, episcopa-
tum ejus ecclesiæ sortitus est Philetus.
Porro mater Alexandri Imperatoris
mamea nomine, pia imprimis ac re-
ligiosa femina, cum Origenis no-
men ubique jam celeberrimum habe-
retur, adeo ut ad ipsius quoque aures
perlatum esset; conspectu ejus frui, &
scientiam rerum divinarum quam om-
nes in eo viro magnopere admira-
bantur certissimo experimento cogno-
scere concupivit. Igitur illa antiochiæ
degens, misso militari satellitio homi-
nem accersit. Qui apud eam aliquan-
diu commoratus, cum innumera illi
documenta exhibuisset ad domini glo-
riam & ad divinæ illius prædicationis
potentiam declarandam, ad consuetas
maturè sedes regressus est.

CAPUT XXII.

Que Hippolyti Opera ad nos per venerint.

Eodem tempore & hippolytus inter ^{Vide Ni-}
plurima alia ingenii sui monumen- ^{cephor.}
ta, librum de Pascha composuit: in quo ^{l. 5. c. 15.}
temporum seriem describens, & cano-
nem quemdam Paschalem per sedecim
annorum circuitum exhibens, anno pri-

mo Imperatoris Alexandri computationem temporum circumscribit. Ex reliquis autem illius Scriptis, hæc sunt quæ ad notitiam nostram pervenerunt. In opus sex dierum. In ea quæ post sex dies consecuta sunt. Adversus Marcionem. In Canticum Cantorum. In capita quædam Ezechielis: de Pascha. Adversus omnes hæreses. Sed & alia plurima apud alios asservata licet reperire.

Α πρὸς τοὺς ἐπι τοῦ πρώτου ἐπι τοῦ αυτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τὰς χεῖρας ἀπεγράφη. τὰ λοιπὰ αὐτῶν συζηρημάτων τὰ εἰς ἡμᾶς ἔθοντα, ἐστὶ τὰ δὲ εἰς τὴν ἑξαήμερον. εἰς τὴν ἑξαήμερον πρὸς Μαρκίωνα· εἰς τὸ αὐτὸ εἰς μέρη τῆς Γεζεκίηλ· πρὸς τὴν Πάχρα πρὸς ἀπάσας τὰς αἱρέσεις. πλείστα τε ἀλλὰ καὶ ὡς ἀπολλοῖς ἔυροις ἀνὴρ ὡς ὄμνημα.

CAPUT XXIII.

De Origenis studio: & quomodo Presbyterii honorem adeptus est.

Huc refer
Niceph.
c. 18. l. 5.

EX eo tempore etiam Origenes in divinas Scripturas Commentarios cepit conscribere: Ambrosio innum-eris stimulis eum incitante, nec solum verbis atque hortationibus, sed etiam largissimis rerum necessariorum præbitionibus. Quippe septem & amplius Notarii dictanti illi præsto aderant, qui præstito tempore sibi per vices succedebant: nec pauciores antiquarii simul cum puellis elegantius scribere affectis: quibus omnibus necessarios sumptus copiose subministrabat Ambrosius. Sed & incredibilem quamdam alacritatem in hoc sacrarum literarum studio ipse pro virili parte conferebat: qua quidem re potissimum Origenes ad scribendos Commentarios impellebatur. Hæc dum ita geruntur, Urbanum ecclesiæ Romanæ Pontificatu octennio perfunctum excepit Pontianus: Antioche nam verò ecclesiam post Philetum Zebinus regendam accepit. Quo tempore Origenes compellente ipsum necessitate ob ecclesiastica negotia in Achaïam profectus: cum per Palæstinam transfiret, Presbyterii gradum per impositionem manuum Cæsareæ ab illius regionis episcopis accepit. Porro qui deinceps motus ejus causâ fuerint concitati, & quæ super iisdem motibus à Præsulibus ecclesiarum constituta sint: & quæcunque alia vigens ipse ac florens in prædicatione Verbi divini contulit, cum proprium opus requirant, in secundo libro defensionis quam pro illo conscripsimus, sufficienter à nobis sunt expofita.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ΄.

Περὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ὡς ἔχει ἐκκλησιαστικῶν εἰς ἡμᾶς.

Β ΕΞ ἐκείνης δὲ καὶ διερχόμενος τῶν εἰς τὰς ἑξαήμερας ἑπομινημάτων ἐγένετο δὲ Ἀμβροσίῳ εἰς τὰ μάλιστα παρορμητικῶς τὸν μυρία ὅσαις οὖν προτροπαῖς, ἀπολογίαις καὶ ἀποκρίσεσιν αὐτὸ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀφθονώταται τῶν ἐπιτηδείων χορηγία ταχυγράφοι γὰρ αὐτῷ πλείους ἢ ἑπτά τὰς ἡμέρας παρήσαν ὑπαγορεύοντες χεῖρας τῶν ἄλλοις ἀλλήλους ἀμείβοντες βιβλιογράφοι ἔχθησαν, ἀμα καὶ κόραις ἐπὶ τὸ καλλιγραφεῖν ἡσκημέναις ὧν ἀπάντων τὴν δέξασαι τῶν ἐπιτηδείων ἀφθονον ἀεισεσίαν ὁ Ἀμβροσίος προεσήσατο. καὶ μὴν καὶ ἐν τῇ πρὸς τὰ θεῖα λόγῳ ἀσκήσει τε καὶ ἀσκήσει, προθυμίαν ἀποδιδόντα αὐτῷ συνεισέφερεν ἢ καὶ μάλιστα αὐτὸν προτρέπων ἐπὶ τὴν τῶν ἑπομινημάτων σιωπῆν τῶν δὲ ἔτι εὐχολῶν, οὐδεὶς αὐτὸν ἐπισκοπῆσαι τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἔτεον ὡς τὸ διαδέχεται Ποντιανὸς τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Φιλητὸν Ζεβίνος. καὶ ἔς τὸν Ὀριγῆνην ἐπεστρέψης χεῖρας ἐκκλησιαστικῶν ἕνεκα πραγμάτων, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα σειλόμενος τὴν διαπολιτικῆς, πρεσβυτερεῖς χειροθεσίαν ἐν Κωνσταντινῶν πρὸς τῶν τῆδε Ἐπισκόπων ἀναλαμάνει. τὰ μὲν οὖν ἐπὶ τῷ πρὸς αὐτὸν κεννημένῳ τὰ τε ἐπὶ τοῖς κινήσει δεδομένα τοῖς ἐκκλησιῶν προεσῶσιν, ὅσα τε ἄλλα ἀναμνήσεων πρὸς τὸν θεῖον εἰσηνήκει λόγον, ὡς ἔστιν ὡς ὄμνημα σιωπῆς, μετρίως ἐν τῷ δευτέρῳ ἢ ὑπὲρ αὐτῶν πεποήμεθα διλογίας, ἀπεγράψαμεν.